

bromera

Mini CLÀSSICS

CLAU BLANC

JACK LONDON

Versió de Jesús Cortés • Il·lustracions de Beatriz Castro

A les muntanyes nevades del Canadà va nàixer un gos llop que tenia uns claus molt blancs. Per això el van anomenar Clau Blanc. Era de pelatge gris. Quan era un cadell va aprendre a sobreviure als boscos salvatges, com feien tots els animals. Els més forts sempre es menjaven els més dèbils. Clau Blanc devorava els pollets d'un niu de perdiu, un linx feia per caçar-lo a ell, mentre un falcó atrapava la mare dels pollets... Eren les lleis de la naturalesa.

Clau Blanc descobria l'instint caçador a mesura que creixia. Als boscos tot li resultava sorprenent. El sol, el riu Mackenzie, els arbres, els caus de feristeles on ficava el nas de manera imprudent... D'un va haver de fugir per l'atac d'una mostela amagada.

Un dia, la curiositat que li despertava el riu el feu baixar pel vessant de la muntanya sense pensar en els perills que l'envoltaven. Va relliscar, va caure a l'aigua i el corrent se'l va endur mentre lluitava per no ofegar-se.

L'esforç el va salvar i, exhaust, va tornar a terra a la vora d'un llac.

Fou aleshores quan la vida, de manera inesperada, li canvià per complet.

A la vora del llac hi havia indis d'una tribu que acampava prop. Clau Blanc, desconfiat, ensenyava les dents i grunyia. A un dels indis, que es deia Castor Gris, li va recordar el gos del seu germà i se'l volgué quedar.

–Com tens els claus molt blancs, t'anomenaré Clau Blanc
–va dir.

Clau Blanc no pogué evitar que se l'emportara. Però al campament indi res va ser fàcil per a Clau Blanc durant molt de temps.

